

Czilczer Olga AHOGY A CSERESZNYE

*Ahogy a fa elindult settenkedve alkonyi órán
s ropogósra sűrűn érett gyümölcse tovább
hirdette pirosát holvott ágain himbálózva
ahogy a cseresznye mozaikszemei
őrizték a lomb szökevény formáját
úgy őrizném én is egykedvű napjaimra
amit egem rám aggatott kellemet ízt felváltva
verőfény és eső ujjlenyomatát
elhagyott nő éjszaka
térdfájásra ébredvén szoba s konyha
közt botorkálva balzsamkeresőben
színeimmel magam mögött öreg fa
valósága akinek minden ága
reccsen elárulja
merre jár az emlékezet
fiókjait húzogatja gyógyteát főz
altatót nyel könyvét fellapozza
álmába legyen visszaút*